

Reserva consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 24 de febrer de 1988 - Original en francès.

Després de l'entrada en vigor de les disposicions revisades del Codi civil suís de 5 d'octubre de 1984, les disposicions de l'article 5 del Protocol addicional núm. 7 seran aplicades amb reserva, d'una banda, de les disposicions del dret federal relatives al nom de família (article 160 CC i 8a Tit. fin., CC) i, de l'altra, d'aquelles relatives a l'adquisició de la ciutadania (articles 161, 134, apartat 1, 149, apartat 1, CC i 8b Tit. fin., CC). A més, es reserven algunes disposicions del dret transitori relatives al règim matrimonial (articles 9, 9a, 9c, 9d, 9e, 10 i 10a Tit. fin., CC).

Data d'efecte: 1/11/1988

Declaració anterior relativa als articles: 5

Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 d'octubre del 2007 ha aprovat la ratificació del següent:

Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

La Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, feta a Estrasburg el 4 de novembre de 1950, i vigent al Principat d'Andorra des del 22 de gener de 1996, amb el sistema jurisdiccional que l'acompanya, constitueix l'eina principal en el si de la normativa internacional elaborada pel Consell d'Europa per assegurar la garantia col·lectiva d'alguns dels drets enunciats a la Declaració universal de drets humans de 1948, el contingut de la qual gaudeix del reconeixement constitucional palès a l'article 5 de la Carta Magna del Principat d'Andorra.

Des del 1952, s'han anat incorporant diferents protocols addicionals i d'esmena a la Convenció europea, protocols que han tingut un doble sentit. D'una banda, millorar el sistema de control jurisdiccional (particularment rellevant és el Protocol núm. 14 ratificat per Andorra el 17 de juliol del 2006). En aquest darrer sentit, en l'actualitat existeix un únic Tribunal Europeu de Drets Humans, de caràcter permanent, que pot conèixer les demandes presentades directament per persones que es trobin sota la jurisdicció dels estats part, un cop s'hagin exhaurit els recursos interns de l'estat. I d'altra banda, ampliar el nombre i la qualitat dels drets protegits (el Protocol núm. 6, fet a Estrasburg, el 28 d'abril de 1983 i el Protocol núm. 13 relatiu a l'abolició de la pena de mort en qualsevol circumstància estan en vigor al Principat des de l'1 de febrer de 1996 i l'1 de juliol del 2003, respectivament).

El Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals prohibeix de manera general qualsevol forma de discriminació, per part de qualsevol autoritat pública i independentment del motiu. Amplia doncs la protecció que fins llavors oferia l'article 14 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, que només prohibia la discriminació quan es referia a algun dret reconegut en la mateixa Convenció, si bé no més enllà.

L'article 6 de la Constitució recull el principi general d'igualtat de totes les persones davant la llei i prohibeix qualsevol discriminació per raó de naixement, raça, sexe, origen, religió, opinió, o qualsevol altra condició personal o social.

Tenint en compte les consideracions exposades i que el 31 de maig del 2007 es va signar a Estrasburg el Protocol esmentat,

S'aprova

La ratificació del Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000.

El Ministeri d'Afers Exteriors, Cultura i Cooperació donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Protocol.

Casa de la Vall, 18 d'octubre del 2007

Joan Gabriel i Estany
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Nicolas Sarkozy
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Protocol núm. 12 de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, fet a Roma el 4 de novembre del 2000

Els estats membres del Consell d'Europa, signataris d'aquest Protocol,

Tenint en compte el principi fonamental segons el qual totes les persones són iguals davant de la llei i tenen dret a una protecció igual de la llei;

Decidits a prendre noves mesures per promoure la igualtat de tots mitjançant la garantia col·lectiva d'una prohibició general de la discriminació per la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals, signada a Roma el 4 de novembre de 1950 (d'ara endavant denominada "la Convenció");

Reafirmant que el principi de no-discriminació no impedeix als estats part d'adoptar mesures per tal de promoure una igualtat plena i efectiva, a condició que responguin a una justificació objectiva i raonable;

Han convingut el següent:

Article 1

Prohibició general de la discriminació

1. El gaudi de tot dret establert per la llei ha de ser assegurat, sense cap discriminació, basada en particular sobre el sexe, la raça, el color, la llengua, la religió, les opinions polítiques o qualsevol altra opinió, l'origen nacional o social, la pertinença a una minoria nacional, la fortuna, el naixement o qualsevol altra situació.

2. Ningú no pot ser objecte d'una discriminació per part d'una autoritat pública sigui quina sigui basada en particular sobre els motius esmentats en l'apartat 1.

Article 2

Aplicació territorial

1. Tot estat pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació, designar el o els territoris als quals s'aplica aquest Protocol.

2. Tot estat pot, en tot moment posteriorment, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, estendre l'aplicació d'aquest Protocol a tot altre territori designat en la declaració. El Protocol entrarà en vigor respecte d'aquest territori el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Tota declaració feta en virtut dels dos apartats anteriors pot ser retirada o modificada, pel que fa a qualsevol territori designat en aquesta declaració, mitjançant notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. La retirada o la modificació prendrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

4. Una declaració efectuada de conformitat amb aquest article es considera que ha estat feta de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 56 de la Convenció.

5. Tot estat que hagi fet una declaració de conformitat amb l'apartat 1 o 2 d'aquest article pot, en tot moment posteriorment, declarar amb relació a un o diversos dels territoris establerts en aquesta declaració que accepta la com-

petència del Tribunal per conèixer les demandes de les persones físiques, d'organitzacions no governamentals o de grups de particulars, com ho estableix l'article 34 de la Convenció, en virtut de l'article 1 d'aquest Protocol.

Article 3

Relacions amb la Convenció

Els estats part consideren els articles 1 i 2 d'aquest Protocol com a articles addicionals a la Convenció i totes les disposicions de la Convenció s'apliquen en conseqüència.

Article 4

Signatura i ratificació

Aquest Protocol s'obre a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa que han signat la Convenció. S'ha de sotmetre a ratificació, acceptació o aprovació. Un estat membre del Consell d'Europa no pot ratificar, acceptar o aprovar aquest Protocol sense haver simultàniament o anteriorment ratificat la Convenció. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 5

Entrada en vigor

1. Aquest Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data en què deu estats membres del Consell d'Europa hagin expressat el seu consentiment a estar vinculats per aquest Protocol de conformitat amb les disposicions de l'article 4.

2. Per a tot estat membre que expressi posteriorment el seu consentiment a estar vinculat per aquest Protocol, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos a partir de la data de dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 6

Funcions del dipositari

El secretari general del Consell d'Europa ha de notificar a tots els estats membres del Consell d'Europa:

a) Tota signatura.

b) El dipòsit de tot instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

c) Tota data d'entrada en vigor d'aquest Protocol de conformitat amb els seus articles 2 i 5.

d) Tot altre acte, notificació o comunicació relatiu a aquest Protocol.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

Fet a Roma, el 4 de novembre del 2000, en francès i anglès, ambdós textos essent igualment fefaents, en un únic exemplar, que es dipositarà als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en lliurarà còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa.

Situació
del Protocol núm. 12 de la
Convenció per a la
salvaguarda dels drets
humans i de les llibertats
fonamentals, fet a Roma el
4 de novembre del 2000

Entrada en vigor: 1 d'abril del 2005

Situació al 21 de febrer del 2007: estats
 signataris 35; estats part 14

Estats	Signatura	Ratificació	Entrada en vigor	R	D	A	T	C	O
Albània	26 de maig del 2003	26 de novembre del 2004	1 d'abril del 2005						
Alemanya	4 de novembre del 2000								
Antiga República Iugoslava de Macedònia	4 de novembre del 2000	13 de juliol del 2004	1 d'abril del 2005						
Armènia	18 de juny del 2004	17 de desembre del 2004	1 d'abril del 2005						
Àustria	4 de novembre del 2000								
Azerbaitjan	12 de novembre del 2003								
Bèlgica	4 de novembre del 2000								
Bòsnia i Hercegovina	24 d'abril del 2002	29 de juliol del 2003	1 d'abril del 2005						
Croàcia	6 de març del 2002	3 de febrer del 2003	1 d'abril del 2005						
Eslovàquia	4 de novembre del 2000								
Eslovènia	7 de març del 2001								
Espanya	4 d'octubre del 2005								
Estònia	4 de novembre del 2000								
Finlàndia	4 de novembre del 2000	17 de desembre del 2004	1 d'abril del 2005						
Geòrgia	4 de novembre del 2000	15 de juny del 2001	1 d'abril del 2005		XX				
Grècia	4 de novembre del 2000								
Hongria	4 de novembre del 2000								
Irlanda	4 de novembre del 2000								
Islàndia	4 de novembre del 2000								
Itàlia	4 de novembre del 2000								
Letònia	4 de novembre del 2000								
Liechtenstein	4 de novembre del 2000								
Luxemburg	4 de novembre del 2000	21 de març del 2006	1 de juliol del 2006						
Moldàvia	4 de novembre del 2000								
Noruega	15 de gener del 2003								
Països Baixos	4 de novembre del 2000	28 de juliol del 2004	1 d'abril del 2005				XX		
Portugal	4 de novembre del 2000								
República Txeca	4 de novembre del 2000								
Romania	4 de novembre del 2000	17 de juliol del 2006	1 de novembre del 2006						
Rússia	4 de novembre del 2000								
San Marino	4 de novembre del 2000	24 d'abril del 2003	1 d'abril del 2005						
Sèrbia	3 d'abril del 2003	3 de març del 2004	1 d'abril del 2005						
Turquia	18 d'abril del 2001								
Ucraïna	4 de novembre del 2000	27 de març del 2006	1 de juliol del 2006						
Xipre	4 de novembre del 2000	30 d'abril del 2002	1 d'abril del 2005						

a.: Adhesió - s.: Signatura sense reserva de ratificació - su.: Successió - r.: signatura "ad referendum".

R.: Reserves - D.: Declaracions - A.: Autoritats - T.: Aplicació territorial - C.: Comunicació - O.: Objecció

Declaracions

Geòrgia

Declaració consignada en l'instrument de ratificació, dipositat el 15 de juny del 2001 - Original en anglès/georgià

Fins a la completa restauració de la jurisdicció de Geòrgia en els territoris d'Abkhàzia i de la regió Tskhinvali, Geòrgia no assumeix la responsabilitat per les violacions de les disposicions del Protocol en aquests territoris.

Declaració anterior relativa als articles:

Països Baixos

Declaració consignada en l'instrument d'acceptació dipositat el 28 de juliol del 2004 - Original en anglès.

El Regne dels Països Baixos accepta el Protocol per al Regne a Europa, a les Antilles Neerlandeses i a Aruba.

Declaració anterior relativa als articles: 2

Conveni penal sobre la corrupció, fet a Estrasburg el 27 de gener de 1999

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 18 d'octubre del 2007 ha aprovat la ratificació del següent:

Conveni penal sobre la corrupció, fet a Estrasburg el 27 de gener de 1999

L'any 1994 els ministres europeus de Justícia reunits en la 19a Conferència a la Valetta van convidar el Consell d'Europa, principal institució europea de defensa de la democràcia, l'estat de dret i els drets humans, a reaccionar contra l'amenaça que la corrupció representa per a aquests drets fonamentals.

El Comitè de Ministres del Consell d'Europa va establir, al setembre del 1994, el Grup Multidisciplinari sobre la Corrupció (GMC) amb el mandat d'examinar mesures internacionals incloent-hi la redacció de lleis o codis de comportament sobre determinades matèries i, fins i tot, l'anàlisi de la possibilitat de concloure un conveni internacional sobre la corrupció i un mecanisme de seguiment

que vetllés pel compliment dels compromisos contrets.

Després d'haver adoptat un programa d'acció proposat pel GMC al novembre del 1996, els ministres que van participar a la 21a Conferència dels ministres europeus de Justícia, a Praga el mes de juny del 1997, van subratllar que la corrupció representa una amenaça considerable per a l'estat de dret, la democràcia, els drets humans, l'equitat i la justícia social, que frena el desenvolupament econòmic i compromet l'estabilitat dels instruments democràtics i els fonaments morals de la societat. Per tot això van recomanar que s'adoptés ben aviat un conveni penal que preveïés la incriminació coordinada de les infraccions de corrupció. També van recomanar que es demanés de participar i d'incorporar-se als convenis i instruments de seguiment, tant els estats del Consell d'Europa com els estats no membres, en un pla d'igualtat.

Durant la segona Cimera de Caps d'Estat i de Govern del Consell d'Europa que va tenir lloc a Estrasburg els dies 10 i 11 d'octubre del 1997, amb la participació d'Andorra, que s'hi havia incorporat el 1994, es va decidir de cercar respostes comunes contra el desenvolupament de la corrupció i del crim organitzat, tot encarregant al Comitè de Ministres que acabés ràpidament els treballs d'elaboració dels instruments jurídics internacionals i els mecanismes de vigilància i control dels principis directors.

El Comitè de Ministres del Consell d'Europa del 6 de novembre del 1997 va adoptar vint principis directors per lluitar contra la corrupció, i va demanar al GMC que acabés ràpidament l'elaboració d'un instrument jurídic internacional i un mecanisme apropiat per vetllar pel respecte dels principis directors.

Finalment durant la 14a sessió plenària, al setembre del 1998, el Comitè de Ministres va adoptar el Conveni i va decidir-ne l'obertura a la signatura, que tingué lloc el dia 27 de gener de 1999. Després de les preceptives 14 ratificacions, el Conveni penal sobre la corrupció va entrar en vigor el dia 1 de juliol del 2002.

Mentrestant el Consell General ja havia adoptat una modificació dels articles 105 i 114 del Codi penal per tal d'afegir-

hi el delictes de corrupció, que no estava tipificat en el Codi penal del 1990, anterior a la Constitució.

Andorra va signar el Conveni el dia 8 de novembre del 2001, i després d'anulitzar totes les opcions possibles es va començar immediatament l'adaptació dels primers elements del marc legislatiu i reglamentari requerits. En aquesta línia, la redacció del Codi penal, en preparació, llavors, a la Comissió Legislativa d'Interior, ja va tenir en compte la major part de les obligacions futures del Conveni, un cop aquest fos ratificat i entrés en vigor a Andorra. El Codi penal es promulgà el 23 de març del 2005 i entrà en vigor al cap de sis mesos.

Recentment el Govern ha presentat a tràmit parlamentari el Projecte de llei de modificació del Codi penal, en el qual es tracta, essencialment, de reforçar la responsabilitat adquirida per les persones jurídiques per raó d'actes delictius comesos pels seus responsables en l'ús de les seves facultats estatutàries, de manera especial pel que fa a la imposició de sancions econòmiques i al comís de quantitats equivalents a les que hagin estat producte d'un delictes de corrupció, tot d'acord amb les prescripcions del Conveni.

Aquesta línia d'actuació és la requerida pel sistema legal andorrà que obliga el Govern a presentar simultàniament a la proposta d'aprovació de la ratificació totes les modificacions legislatives requerides.

Tenint en compte les modificacions en curs de tramitació parlamentària, cal, doncs, donar una atenció especial a les reserves i declaracions que acompanyen aquest Projecte de llei de ratificació, tot estudiant les noves modificacions eventuales del Codi penal i del Codi de procediment penal, que permetran cancel·lar les reserves més endavant i, en tot cas, dins dels terminis permesos pel mateix Conveni.

Els motius que justifiquen les reserves són els següents:

Reserva sobre l'aplicació dels articles 6 i 10 del Conveni: l'article 32 del Codi penal puntualitza que "als efectes penals es considera autoritat la persona que, tant si és funcionària com si no ho és, tingui comandament o exerceixi jurisdicció pròpia, individualment o col·legiadament".